

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 93. — ŠTEV. 93.

NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 20, 1932. — SREDA, 20. APRILA 1932

VOLUME XXXX. — LETNIK XXXX.

SENATOR BORAH JE RESNO POSVARIL EVROPO

DOKLER SE EVROPSKI NARODI NE POBOTAJO, NI NITI MISLITI NA ČRTANJE VOJNIH DOLGOV

Borah je odločno napadel načrt bivšega newyorškega guvernerja Smitha, češ, da predstavlja črtanje vojnih dolgov. — Od Smithovega načrbi ne imeli davkoplačevalci nobenega dobička. Po Borahovem mnenju vojna ni bila končana leta 1918, ampak še vedno traja.

WASHINGTON, D. C., 19. aprila. — Predsednik senatnega odbora za zunanje zadeve, senator Borah, je poslal danes preko oceana novo svarilo, ki je namenjeno vsej Evropi.

— Evropa mora najprej rešiti svoje lastne probleme, — je rekel, — in šele, ko bo to storila, zamore pričakovati od Amerike kakih olajšav v zadevi vojnih dolgov.

Borah je danes prevzel vodstvo nad opozicijo v senatu, ko je dospelo poročilo, da ni v angleškem proračunu za prihodnje fiskalno leto niti z besedi o omenjenem vojni dolg. Dne 1. julija namreč poteče moratorij, ki ga je proglasil predsednik Hoover, Anglija pa namerava ta moratorij kar na svojo pest podaljšati.

Istočasno je nastopil Borah tudi proti newyorškemu guvernerju Smithu, ki je priporočil dvajsetletni moratorij. Smithov načrt je označil kot črtanje vojnih dolgov.

Borahov govor ni bil najavljen. Začel je govoriti skoro pred prazno zbornico, ko je pa končal, so bili vsi sedeži zasedeni.

Po njegovem zatrdilu bi bilo nezmislno govoriti o črtanju vojnih dolgov, dokler Evropa ne reši svojih lastnih problemov.

— Nikar ne mislite, da je bila vojna končana leta 1918, — je vzkliznil. — Vojna še vedno traja, dasi ni slišati grmenja topov in videti krvi. To je gospodarska, to je finančna vojna. To je posledica vojne na bojišču.

— Predvsem je treba revidirati versaillesko mirovno pogodbo. Črtati vojne dolgove na temelju teorije, da si bo svet v gospodarskem oziru opomogel, je velik nesmisel.

Borah je ostro napadel Smithov načrt, katerega je slednji obrazložil na Jeffersonovem banketu v zveznem glavnem mestu.

— Ako za celih dvajset let pozabimo na dolgove, je to istotoliko kot da bi jih črtali. Nič ne rečem, da ni bil predlog stavljen v dobri veri, toda po mojem mnenju bi ne imel od njenega noben ameriški davkoplačevalec niti najmanjšega dobička. Nekaj dobička bi imeli le oni, ki imajo v rokah privatna posojila. Bolje bi bilo vojne dolgove takoj črtati kakor pa čakati dvajset let.

Borahu se je pridružil tudi demokratski senator Lewis iz države Illinois, ter napadel Smithov načrt, zatem ko mu je prej Borah zajamčil, da je bil sedanji moratorij proglašen le v korist Nemčiji.

Po Lewisovem mnenju je Smithov načrt del programa, kako naj bi se prepričalo Ameriko, da gospodarska obnova brez Evrope ni mogoča.

Administracijski krogi niso z nobeno besedo komentirali angleškega proračuna.

Z zadevo reparacij in vojnih dolgov se bodo bavili v Londonu po konferenci v Lausanne.

Ce se bo pri tej priliki dognalo, da Nemčija ne more zadostiti svojim obveznostim, bo Anglija skušala dobiti denar kje drugod, ali bo pa ostala dolžna Ameriki.

Japonci pošiljajo vojaštvo na sever

STAVKA V NEWYORŠKEM PRISTANIŠČU

Zastavkalo je tisoč pristaniških delavcev. — Skebi so zložili blago s parnikov. — Zdaj gnije v pristanišču.

Ker se prevaževali blaga v New Yorku boje 1000 stavkajočih pristaniških delavcev, zato na pomolih Morgan in Clyde-Mallory družbe gnije različno blago, ki je vredno več stotisoč dolarjev.

Ob pristanišču, kjer se večinoma zbirajo brezposelni, je družba lahko dobila skebe, ki so zložili blago s parnikov, toda iz pomola ga niko ne mara odpeljati.

Tudi izmed 400 skebov jih je 200 pustilo delo, ker jim je delavska agencija obljubila \$7 na dan, plačala pa jim je po 50 centov na uro.

Stavkajoči pristaniški delavci niso v uniji, toda se že pogajajo z Intern. Longshoremen Union, ki je zvezana z American Federation of Labor.

Ob pomolih je mnogo policistov, ki drže stavkarje onstran ceste.

STARA ZIBELKA

Hilton, N. Y., 19. aprila. — Ko so leta 1822 delali zibelke, so tudi napravili dobre zibelke. Mrs. Lloyd Burritt ima eno tako zibelko. V tej zibelki so zibali pet generacij njene družine in izgleda še vedno dovolj dobra za nadaljnjih pet generacij.

RESTAVRACIJA RAZBITA ZA DVA CENTA

Chicago, Ill., 19. aprila. — Črnce George Sanders je bil lačen in je preračunal, da bi njegovo kosilo veljalo 18 centov. Blagajničar Nick Anas pa mu je zaračunal 20 centov. In za dva centa sta se privala in pretepala po celi restavraciji. Konečno je Anas ustrelil na Sandresa in ga lahko ranil, v sled časa je moral v zapor. V restavraciji je bilo vse razbito in razmetano.

NAJSTAREJŠA ČLOVEŠKA ČELJUST

London, Anglija, 19. aprila. — Dr. Louis S. B. Leakey, ki vodi znanstveno raziskovanje ob Viktoriji jezera, je našel blizu Nairobi v Vzhodni Afriki spodnjo človeško čeljust. Ki je starejša kot pa slovit čeljust Oldoway človeka, ki jo cenijo na dva milijona let.

Dr. Leakey je našel jeseni tudi čeljust Aldoway človeka v Tanganjiki. Ta čeljust dokazuje, da je razumen človek živel mnogo prej, kot pa je bilo domnevano in kakor sklepajo znanstveniki po mnogo mlajšem okostju, ki ga pripisujejo razumnemu človeku (homo sapiens).

Čeljust je bila najdena v zemeljskih skladih skupno s kostmi raznih živali, ki so že davno izmrle. Najdba dr. Leakeya dokazuje, da se je Evropa še nahajala pod snegom, ko je živel afriški človek.

BOGAT BERAČ ARETIRAN

Policija je aretirala berača, ki je imel v obleki zašitih blizu \$33,000. — Ločen je od svoje žene.

Newark, N. J., 19. aprila. — Policija je na ulici prijela starega moža v razcapani obleki in brez podplatov na čevljih. Vsake mu bi se moral smiliti. Ko ga pa postaji preiščejo, najdejo v hišnih zašitih \$32,917 v bankovcih.

Bogati berač je 56 let stari Anton Misjak. V večjo sitnost kot denar pa ga je spravilo pol pajnta žganja, ki ga je imel v svojem žepu.

Na vprašanje, kako je prišel do toliko denarja, je odgovoril:

— Prihranil sem ga od svoje plače. Po poklicu sem vratar in zaslužim \$10 na teden.

Njegovo premoženje obstoji iz 25 bankovcev po \$1000, 79 po \$100 in 17 bankovcev po \$1.

Povedal je, da je ločen od svoje žene, in da je njegova žena še prej, predno jo je zapustil, plačevala za stanovanje iz svojega zaslužka. Žena je sedaj brez dela.

— Prosim, samo njej ne dajte mojega denarja, — je prosil Misjak, predno je bil odpeljan v zapor, ker je beračil brez dovoljenja. — Misjak je pred 25 leti prišel iz Poljske.

DOKTORICA NAPOVEDALA SVOJO SMRT

Chicago, Ill., 19. aprila. — Zelo poznana zdravnica dr. Goldy L. Hoffman si je sama natančno napovedala smrt in je tudi umrla.

Zbolela je na pljučnici in si je sama predpisala zdravljenje. Toda vedela je, da se ne more rešiti. V soboto je rekla neki svoji prijateljici: — Umrla bom jutri dopoldne.

MOŽ BREZ DOMOVINE

Pariz, Francija, 19. aprila. — Karol Piccinelli ni nikak zločinec, toda pri vsem bo mogoče moral celo svoje življenje ostati v ječi. Star je 29 let.

Piccinelli je bil rojen v Alzaciji kot sin italijanskih starih. In ker je bila Alzacija prej nemška dežela in jo je Francija dobila šele leta 1918, ga ne priznava ne Nemčija, ne Francija, ne Italija za svojega državljanja.

Pred kratkim je prišel v Francijo in ne mara povedati, po kak poti. Iskal je delo na Rivierji. Ker ni imel dovoljenja delavskega departamenta, je dobil povelje, da zapusti deželo. Ker se povelji ni uklonil, je bil poslan za tri mesece v ječo.

Piccinelli je pred sodiščem izpovedal, da ga Nemčija noče sprejeti, za svojega državljanja, tako tudi ne Italija kot svojega podanika. Ako bo ostalo pri tem položaju, in bo še ostal v Franciji, bo po prestani kazni zopet moral v zapor. Ako gre v kako drugo državo, bo deportiran, ker v nobeni državi ne more dobiti potnega lista.

SODNIJSKA OBRAVNAVA V HONOLULU

Poročniku Massieju ne vrjamejo. — Vztraja pri svoji izpovedi. — Mornar Jones je najbrže morilec.

Honolulu, Havajski otoki, 19. aprila. — Državni pravdnik je mnenja, da mornariški poročnik Massie ni povedal resnice, ko je pričal, da je sam ustrelil Josipa Kahahawaija. Massie pa je skozi vse dolgo izpraševanje zopet ostal pri svoji trditvi. Samo nekaj točk v poročnikovem pričevanju pri drugem zaslišanju je bilo izpremenjenih, pa se te niso posebne važnosti.

Državni pravdnik John C. Kelley je precej jasno namignil, da poročnik Massie ni imel v rokah orožja, s katerim je bil Kahahawai ustreljen in da pride pri tem dejanju v poštev edino soobtožene mornar Jones. Ravno tako je tudi Kelley zavrnil trditve njegovih zagovornikov, da bi bil Massie izvršil zločin v delni pijanosti, tedaj ne pri popolni zavesti.

Pri zaslišanju je Massie izpovedal, da je v hiši svoje tače, soobtožene Mrs. Fortesque hodil v neki omedlevici, medtem ko je Kahahawai umiral in ga je Mrs. Fortesque gledala.

Njemu je sledila cela vrsta prič. Z njihovo pomočjo je hotel slavni odvornik Clarence Darrow dokazati, da načrt za umor ni bil prej izdelan.

PERSHINGOV ŠOFER BREZ DELA

Washington, D. C., 19. aprila. V poslanski zbornici je zelo živahna seja glede izplačila bonusa bivšim vojakom v znesku dveh milijonov dolarjev.

Kongresni odbor je zaslišal že več prič, bivših vojakov. Zadnji med njimi je bil Edward C. McConnell iz New Yorka, ki je izpovedal, da je bil tekom svetovne vojne šofer generala Pershinga, pozneje pa je vozil Herberta Hooverja, ko je bil ravnatelj organizacije za pomoč Belgije.

McConnell, mož v srednjih letih, je rekel, da je bil 28 let privatni šofer, da pa sedaj ne more dobiti nobene službe.

— Zglasil sem se pri privatnem tajniku predsednika Hooverja, Lawrence Richey, — je rekel McConnell, — pa sem bil zavrnjen s pripombo, naj se obrnem kam drugam.

— Šel sem, da govorim z generalom Pershingom. Njegov tajnik mi je rekel, da ga naj ne prosim za delo in ga nadlegujem s svojimi težkočami. In po tem sem se ravnal.

Po mojem mnenju je najlažje mogoče pomagati deželni, da se izplača bonus onim, ki so ga potrebn.

Zlaj grem nazaj v New York kjer ne bom imel nič več doma, kot ga imam tukaj. In zopet bom moral prositi za podporo.

ODLOČNO ZANIKUJEJO, DA SE PRIPRAVLJAJO NA VOJNO Z RUSI

MUKDEN, Mandžurija, 19. aprila. — Japonsko vrhovno poveljstvo je danes poslalo garnizije, nahajajoče se v mestih južno od Mukdena, proti severu. Ob sibirski meji je koncentriranega že dosti japonskega vojaštva. Generalni poročnik Hirose, ki poveljuje Japoncem v severnem delu Mandžurije, je zatrdil, da nima Japonska nobenih sovražnih namenov napram sovjetski Uniji.

Novi japonski oddelki so bili baje zato poslani proti severu, ker ogrožajo mandžurski vstasi mesta Cengciatun, Taonan in Tunglingo. Vstasi so pod vodstvom generala Mang Teh Lina, ki nudi Japoncem odločen odpor. Vstasi so zavzeli že več mest, jih plenili in požgali.

Japonci so se včeraj spopadli pri Paitsaokou z dvesto mandžurskimi vstasi in jih pogladi v beg. Na bojišču je obležalo trideset vstascev.

Harbin, Mandžurija, 19. aprila. Neka dvajsetletna Kitajka, katero smatrajo Mandžurei za nekako Devico Orleansko, se je postavila na čelo 1000 mandžurskih vstascev. Vražjeverni vladni vojniki beže pred njo v paničnem strahu. Vstasi so si osvojili precej ozemlja ob kitajski vzhodni železnici.

Tokio, Japonska, 19. aprila. — Japonski kabinet je sklenil danes sklicati posebno zasedanje japonskega parlamenta. Parlament se bo sestel dne 23. maja. Odobriti bo moral nadaljnje vsote za poravnave vojnih stroškov v Šanghaju in v Mandžuriji.

ZEPPELIN ZOPET PELJE V BRAZILJO

Friedrichshafen, Nemčija, 18. aprila. — Zrakoplov "Graf Zeppelin" je zopet na tretji vožnji v tem letu v Pernambuco v Braziliji. Vozi 200 funtov pošte. Pri odhodu je bilo vreme lepo in zračna ladja je naglo izginila po dolini Rene.

NADVOJVODA OTON JE IMEL OPERACIJO

Dunaj, Avstrija, 19. aprila. — Poročila iz Bruselja naznanjajo, da je bil 19letni pretendent na ogrski prestol, nadvojvoda Oton operiran na slepiču. Operacijo je izvršil avstrijski zdravnik dr. Haberer.

Oton, ki je sin zadnjega avstrijskega cesarja Karola, živi s svojo materjo, brati in sestrami v izgnanstvu, odkar je cesar Karol izgubil prestol. Ogrski prestol še vedno čaka nanj in monarhisti ga skušajo pri prvi priložnosti postaviti nanj.

Zaklad v stari omari.

Buenos Aires, Argentina, 19. aprila. — Nek trgovec v vasi Berisso je kupil staro omaro pri nekem trgovcu za polhišto. Najel je mizarja, da mu omaro popravi. Mizar pa je našel v omari skrit venec predal in v njem 175.000 pesetov ali \$44.000. Takoj se je pričel prepričevati, čigav je ta denar.

Policija je posegla vmes in pričela poizvedovati po lastniku omare. Ko je policija to preiskavala, sta izginila trgovec in mizar s celo vsoto denarja.

DEPRESIJA PRED ŠTIRITISOČ LETI

Zločinci so imeli v rokah ves denar. — Delavci niso mogli dobiti dela. sledili pa so boljši časi.

Los Angeles, 19. aprila. — V Egiptu so bile 2000 let pr. K. iste razmere, kot so danes po celem svetu. Profesor semitskih jezikov na californijskem vseučilišču Carl Sumner Knopf je zopet predstavil nekaj starih egiptovskih papirusov.

Iz teh papirusov je razvidno, da so zločinci v Memfis pred 4000 leti upeljali isto strahovlado kot v sedanjem času ameriški raketirji. V enem papirusu se glasi: "Malo ljudi, ki se ne ozirajo na postave, je vzelo deželi vso oblast. Postave so vrgli iz hiše zakonov in javno hodijo ljudje po njih. Kršilec postav je gospodar bogastva; bogati je izgubil vse."

Ko je faraon hotel izravnati svoj proračun, je bil začuden, kot piše zgodovinar v papirusu: "Redko je zlato; delavci so brez dela; kdor pobere svojo žetev, ne dobi ničesar, kajti kdor je oral, nima nobenega dobička. Dežela je opustošena. Več je vladarjev kot kdaj poprej."

"Pokažemti deželo, ki stoji na glavi. Kar se je dogodilo se še ni nikdar poprej."

Tej nesrečni dobi, kot nam kaže zgodovina, pa je sledila velika prosperiteta pod faraonom Tutmoze III. Nato je prišel velik napredek za razširjenje vere pod Amen-Hotepom IV. Tut-anh-Amen je bil v vsem svojem veličanstvu pokopan v zlatu. In Ramzes I. je zopet pričel z velikimi zgradbami.

ŠUBELJ — "LJUBLJANA".

V nedeljo dne 24. aprila se vrši pod avspicijo Jugoslovanskega kluba ob treh popoldne v Engineering Auditorium, 29 West 39. cesta v New Yorku koncert. Nastopita naš znani operni in koncertni pevec Mr. Anton Šubelj in Miss "Ljubljana". Pela bosta jugoslovanske narodne pesmi. Po koncertu bo ples do osmih zvečer.

V avditoriju je prostora za 800 oseb. Člani Jugoslovanskega kluba z družinami plačajo 25 centov, Nečlani (moški in ženska) plačajo po en dolar; posamezni (moški) 75 centov, (ženske) 50c.

Garderoba je vključena.

Na prireditvi bo brez dvoma zastopana vsa jugoslovanska newyorška kolonija.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakar, President

L. Benedik, Trezor

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto valja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inostranstvo za celo leto	\$7.00
Na četrta leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$8.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelje in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se plačuje po Money Order. Pri sprejemu kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3573

ANGLEŠKO-IRSKA KRIZA

V Angliji ni človeka, ki bi si želel ponovne razprave z Irci. Ko je bila l. 1921. podpisana pogodba med obema državama in je bila ustvarjena svobodna Irska, se je vsak Anglež nadejal, da je irsko vprašanje končno rešeno.

Lahko se se da razpravljati o tem, ali je bilo rešeno dobro, toda tako razglabljanje spada že v preteklost.

Od podpisa pogodbe je Irska živela vse svobodno in ugodnosti britanskega dominija. V okviru ustavne državne oblike britanskega svetovnega imperija je Irska lahko hodila svoja pota in živela svoje lastno življenje, kajti britanska ustava je širokogrudna.

Ni dvoma, da je bila odločitev vlade svetovnega imperija, da razpravlja in se pogaja z možmi, ki so dvignili orožje proti državi, vredna največjega priznanja in občudovanja.

Vlada je imela pri tem veliko odgovornost napram številnim narodom in deželam, ki tvorijo angleški imperij, vendar je bil angleški narod v splošnem rade volje pripravljen, da se je našla končna odločitev v vsem kompleksu vprašanj. Pogodba je bila podpisana in listina je dobila pravno moč.

Mnogi nasprotniki pogodbe z Irci so že napovedovali, da bo Irska prej ali slej prelomila dano besedo, češ da pogodbe ne smatra za vekovčno, marveč le za prvi korak do popolne odtujitve.

Oni angleški politiki, ki so z irskimi člani sedelovali v spodnji zbornici, pa so Ircem verjeli in zaupali njih dobri volji. V parlamentu se je čulo zagotovilo: "Iree je mož-beseda!"

Od onih časov pa je preteklo že polnih 11 let. Irska država, ob katere zibelki je stalo toliko sovražnikov Anglije, se je razvila v organično celoto. Prerokovanje, da so Irci nesposobni vladati sami sebe, se je izkazalo kot napačno.

Notranji mir se je vrnil v deželo, red je bil zopet vzpostavljen. V gospodarskem oziru je postala Irska ona dežela, ki ima največ ugodnosti med sestavnimi deli britanskega imperija.

Take so bile prilike, dokler ni de Valera v začetku letošnjega leta spravljal na svojo stran večino irskih volilcev. De Valera in njegovi tovariši so na temelju volilnih rezultatov postali ministri krone na Irskem. Do tu je vse v redu in Irska se je držala določil pogodbe.

Nedavno pa je de Valera izjavil, da nima namena priznati pogodbe in da bo odklonil tudi določila o denarnih dajatvah kot neveljavna. Napovedal je tudi, da bo odpravil poklonitveno prisego. Te izjave so dovedle do resne krize.

Te izjave imajo za Irsko celo težje posledice nego za Anglijo. Pri tem gre za dobro vero v poštenost irske države. Kar se tiče dogovorjenih letnih denarnih dajatev, angleška vlada ni v skrbeh. Njih izpadek namreč lahko nadoknadi z uvedbo posebne carine na irski izvoz, kar bi celo zelo prav prišlo angleškemu kmetijstvu, kajti večina irskega izvoza na Angleško tvorijo kmetijski pridelki.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA-STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Din 200 \$ 4.00	Lir 100 \$ 5.90
Din 500 \$ 9.55	Lir 200 \$ 11.50
Din 1000 \$ 18.70	Lir 300 \$ 16.80
Din 2000 \$ 37.20	Lir 500 \$ 27.00
Din 5000 \$ 92.50	Lir 1000 \$ 53.25
	Lir 2000 \$ 108.20

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo se boljše pogoje.

Nujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbino \$1.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Dopisi.

New York, N. Y.

Splošno znano je v naši naselbini, da je slovensko pevsko društvo "Slovan" zelo delavno in da vedno skrbi, da se gostje na njegovih prireditvah prijetno zabavajo.

Pri zadnji seji je "Slovan" sklenil, da priredi v nedeljo, 22. maja v Slovenskem domu, 253 Irving Ave svoj prvi pomladanski koncert v zvezi s svojim mladinskim tamburaškim odsekom. Začne se ob 3. popoldne.

Tamburaški odsek bo ob tej priliki prvič nastopil. V kratkem času se je pod spretnim vodstvom Mr. Johna Gerjovića zelo dobro izveščal, tako da bo mogel zaigrati nekaj zelo mičnih slovenskih pesmi.

Imeli smo že tamburaške zборе, pa so vsi zaspali. Vzrok za to je več "Slovan", ki je obdržal instrumente od prejšnjega tamburaškega društva, pa se je vedno za vedel, da so tamburaši vedno povsod dobrodošli. In ker med odraslimi ni bilo mogoče najti sposobnih moči, je "Slovan" zbral nekaj mladih moči. Mr. Gerjovič je bil takoj pripravljen poučevati ta mladinski tamburaški zbor in 22. maja bomo imeli priložnost ga prvič slišati.

Razveselimo mlade igralce in jim dajmo več poguma s tem, da se udeležimo koncerta 22. maja.

Nikar ne mislimo, da smo stori-li že dovolj, ako smo do sedaj podpirali slovenska društva, zdaj šele, ko so se naše vrste že razredčile, se moramo zavedati, da je naša dolžnost pomagati našemu naraščanju, da bo nadaljeval naše delo.

Natančnejši program bo še pravočasno objavljen.

Anton Svet,
tajnik "Slovana".

Ridgewood, N. Y.

Zadnje nedeljo, 17. aprila, smo imeli zopet priliko razvedriti se ob igri "Sin". Zares težke vloge so bile rešene dobro, da se boljše ne bi moglo pričakovati.

Enako kot ta igra, je bila tudi prejšnja "Prisega ob polnoči" dovršeno dobro igrana. Ravno tako je tudi v New Yorku, kamor jih grem rada pogledat in poslušat.

Toraj, dragi rojaki, vsi prav vsi, imate velike zmožnosti za predstave, predvsem pa grla za petje. Ah, ne vem, kdaj bi se človek naveličal poslušati.

Samo nekaj so drznem pripomniti. Pojte nam po možnosti le naše domače narodne pesmi, ki so tako lepe, da si lepšega misliti ne morem. Strinjam se popolnoma s Petrom Z. Ko poslušam slovenske pesmi, se mi topi srce in solze mi silijo v oči.

Odžene plin iz

želodca in črev

Sitnosti nastale v sled plina in sušenja v želodcu ali črevih so hitro premagane s Nuga-Tone — zdravilo, ki odpravi zaprtice, očisti telo bolnih, zastrupljenih snovi, odžene obilne ali mehane boleline, vredi in očista življenjsko moč.

Nuga-Tone je izvrsten za slab apetit, prebavne nerednosti, nervoznost, zgubo spanca, zgrubo teže in enakih boleznih povzročeni v sled strupene zaprtice. Ako niste močni in polni življenja kot bi morali biti, tedaj naj vam Nuga-Tone pomaga k boljšemu zdravju. Nuga-Tone se prodaja pri vseh trgovcih z zdravili. Ako vaš trgovec nima istega v zalogi, ga vprašajte, naj to naroči za vas od njegovega prekurvalca.

Toraj dragi rojaki in rojakinje, vsi, v New Yorku kot v Ridgewoodu, imate velike zmožnosti tako za petje kot tudi za dramatiko. Samo nekaj vam manjka — složnosti. Če boste premagali tisto osebno sovraštvo ter delovali skupno, boste imeli Slovenci v Greater New Yorku še veliko in lepo bodočnost.

Ena iz Didgewooda.

Cleveland, O.

Pred šestimi leti je odbor Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Avenue sklenil vpeljati sobotno slovensko šolo za mladino izpod 15 let. Od takas pohaja vsako leto v to šolo okoli 150 slovenskih otrok. Ves čas jih poučuje Mrs. Antoinette Simić, ki je poleg tega dobra pevka in igralka. Pomožna učiteljica je istotako delavna dopisovalka, igralka in pevka Mrs. Mary Ivanusich.

Pred štirimi leti so se vpeljali večerni razredi za odraslo mladino. Poučevali so umrlj Edvin Primiožić, pozneje Vatro Grifi, Janko N. Rogelj, Louis Truger, letos pa vodi odrasli razred naš dobro poznani pesnik Ivan Zorman.

Naj še omenim, da so se slične šole zadnje čase ustanovile v Lorain, Ohio, v Slovenskem Delavskem domu na Waterloo Road (Cleveland) ter v Slovenskem domu na Holmes Ave. (Collingwood). Društvo Pioneer SNPJ v Chicagu vzdržuje mladinsko šolo, katero poučuje izveščana učiteljica-pisateljica Katka Zupančičeva.

Priporočljivo je, naj še druge naselbine vpeljejo ponk slovenskega jezika za mladino, da jih tem potom vpeljemo v poznavanje slovenske literature in slovenske umetnosti.

H koncu naj povabim vse prijatelje slovenske šole SND na St. Clairju, da se udeležijo pomladanske prireditve obeh oddelkov šole prihodnjo nedeljo dne 24. aprila. Na sporedu ste dve kratkočasni enodejanki: Pot do srea in Kaznovana nečimurnost. Prvo vprizore učenci odraslega oddelka, drugo pa otroci.

Ponavadi so šolske prireditve prav dobro obiskane. Saj se njih dohodki uporabijo za plačevanje šolskih moči. Vstopnina bo le 50 centov. Pričetek ob pol osmih zvečer.

Želeč vašemu listu dosti naročnikom, ostajam vaš

F. J. Kern.

GLADNA RUSIJA

Po poročilih "International News Service" iz Moskve je radi silnega pomanjkanja živila prišlo v Sovjetski Rusiji do težkih izgrediv in ropov. Ko so pred dnevi v Moskvi objavili, da bo prehranjevalni urad izdal maslo, ki ga niso dobili le mesece, in zahtevali za kilogram sedem rubljev mesto 2 in pol kakor doslej, je množica žen napadla prodajalec in izropala trgovino. Na pomoč poklicane čete so razgnale s silo besneče žene. Mnogo je ranjenih in ubitih. Do sličnih izgrediv je prišlo tudi v drugih mestih.

Hrastniški rudnik počiva.

5. aprila zjutraj, ko so po tridnevem odmoru zopet prišli na delo, so zvedeli rudarji žalostno vest, da je delo v rudniških obratih v Hrastniku in na Ojstrem ustavljeno za nedoločen čas.

Rudarje se je pozvalo, naj se vrnejo domov, češ, da se jih bo zopet poklicalo na delo. Delavci, vajeni vsega slabega, so se razšli na svoje revne domove, nihče pa ne ve, kako dolgo bo trajala ta brezposelnost, ki se ponavlja zlasti, kadar so pogajanja med železniško upravo in med rudniškim podjetjem. Ta ponovni udarec brezposelnosti je zadel okrog tisoč delavcev.

Podrobnosti roparskega umora v Dražgošah.

Strašen zločin, ki je bil izvršen v Dražgošah ter zahteval za žrtev Marijo in Genovefo Lotričevici, je v glavnem še nepojasnjen. Zločinec je moral biti dobro poučen o razmerah, v katerih sta živeli njegovi žrtvi in dobro je moral poznati tudi kraj in hišo. Mogoče je

bil Lotričevici znan, kajti ne da se misliti, da bi bila ona odprla hišo kakemu neznanu. Odprla mu je najbrž Genovefa in je takoj dobila smrtonosni udarec s krampom po glavi. Na njen krik je tedaj planila po koneu mati in je tudi njo sredi sobe zadela ista ušoda. S krampom je dobila udarec po glavi, da se ji je udrla kost nad očesom. Ob odkritju zločina je ležala oznak z rokami na hrbtu. Nerazumljivo je, kako se je mogla obrniti, ker kažejo vsi znaki, da je padla na usta in ji je tudi v istem položaju odtelka velika mlaka krvi. Morilec je medtem prebrskal posteljo in našel denarnico. Denar je odnesel, denarnico pa je vrzel na tla. Domneva se, da je imela Lotričeva doma shranjenih preko 2000 Din.

S tem, da je zažgal posteljo, je hotel zločinec gotovo zažgati hišo in tako zabrisati vse sledove. Po komisijskem ogledu in obdukciji je bil izvršen pogreb nesrečnih žrtev, katerega se je udeležila vsa vas, ki je zelo razburjena zaradi strašnega zločina in v velikem strahu pred neznanim zločinecem.

Iz Jugoslavije.

Grožen zločin neznanih ljudi.

V okolici Čazme je bil izvršen misteriozen zločin. Kmeti Pavla Trulca so našli ob občinski poti grozno razmesarjenega. Zdravniki so ugotovili, da je dobil amonjece nad dvajset poškodb po vsem telesu, tako, da je smrt morala takoj nastopiti. Napadalec, katerih je moralo biti več, so iz neposredne bližine s šibrami streljali na Trulca. Ko je bil nesrečnik že mrtev, so ga še obdelovali s sekirami, bajonetmi in noži.

Pokojnikova žena je pred orožniki izpovedala, da so mu neki mladeniči pred veliko nočjo grozili z besedami: "To je tvoja zadnja velika noč, ker te bomo ubili". Umora je osumljenih pet oseb, proti katerim je uvedena preiskava.

Malomarnost vzrok zagrebške nesreče.

Preiskava policije v zadevi zagrebške katastrofe je končana. Ugotovljeno je, da je požar izbruhnil v majhni projekcijski sobi v prvem nadstropju, nakar se je ogenj naglo razširil in sicer radi tega, ker ni bilo nobenih varnostnih naprav ki bi morale biti predvidene za take slučaje, če se je že adaptiralo prostore za filmsko skladišče. Nadalje je ugotovljeno, da preureditev prostorov sploh ni bila prijavljena mestnemu gradbenemu uradu.

Kritičnega večera, ko je izbruhnil požar, sta prišla v delavnico operator Sušić in filmski agent Rupčić, ki sta izpopolnjevala film s hrvatskimi napisi.

NAZNANILO

Tem potom naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da se bo vršila v nedeljo, 24. APRILA ob 10ti uri dop. v Slovenski cerkvi Sv. Cirila na 62 St. Mark's Place slovesna Služba Božja po pokojnem Slovincu-vojaku v ameriški armadi, padlem v svetovni vojni na Francoskem

† Cirilu Krech-u

Sv. Mašo bo daroval Slovincem dobro znani Rev. Joseph E. Bergan, župnik pri Sv. Riti v Bronxu ob asistenci gosp. S. Zamjena in domačega gosp. župnika gosp. Hiacinta.

Cerkveni zbor Bled bo iz prijaznosti pel pri maši kakor tudi slovensko žalostinko po cerkvenih obredih.

Sorodniki pokojnega rojaka uljudno vabijo vse prijatelje, znance in rojake iz New Yorka in Brooklyna, da se te Službe Božje blagohotno udeležijo.

V imenu vseh sorodnikov pokojnega vabi z velespoštovanjem

AUGUST JAKOPICH

PRIPOMBA: Ker stopi s tem dnem v veljavo takozvani "poletni čas", bo sv. maša ob 9. po starem, oziroma ob 10. po novem času.

Peter Zgaga

Kakšen je idealen ameriški mož?

Neka ameriška pisateljica svetuje dekletom, naj si vzamejo za moža človeka, ki je mlad, bogat, ki nima matere ter je voljan od jutra do večera poslušati.

*

Ko mož dobro spozna svojo ženo, lahko umre.

*

Gospod doktor, že pet noči nisem zatisnil oči.

Učite se boksati in po prvi uri vam ostane oko zatisnjeno najmanj 14 dni.

*

Časi se izpreminjajo. V vojni so vsi narodi zaupali v Boga.

Sedaj, v miru, so pa tako nizko padli, da niti drug drugemu ne zaupajo.

*

Nikdar ni človeku bolj žal, kot če mora samemu sebi priznati: To me je izpametovalo.

*

Izmed vseh cigaret ti tekne najbolj zadnja cigareta.

*

V Downtownu poznam fanta, ki je hodil dolgo časa za parom krasnih črnih oči.

Hodil je toliko časa, da je dobil črno oko.

*

Če se ljubezen spremeni v sovraštvo, je še vedno ljubezen. Če se izgubi v ravnodušje, je ni nikoli bilo.

Če se pozneje iz nje rodi prijateljstvo, je bila zmotna, seveda najljepša in najbolj osrečujoča, ki jo moremo doživeti.

*

Vprašanje zakona, ki naj bi bil na meji med prijateljstvom in ljubeznijo, bi se dalo morda rešiti, če bi vedeli, kje je meja...

*

Če ljubi mož drugo ženo, ne da bi prva vedela za to, in se posreči ženi, da vzljubi drugega brez motenj v zakonu, obvladuje oba čustva, da sta prevarila koga ter dala kos drugega življenja svoje-mu.

Ruski učenjak meni, da so te vrste ljudi podobne sitemu, ki ukrade slaščice!

*

Kdor je nadarjen za slabo, mu je dobro; kdor je nadarjen za dobro, mu je slabo.

Večina ljudi ima nekaj nadarjenosti za oboje.

Potem velja zanje kot pri gleda-lišču: Treba je izbrati svojo stroko. Ker sicer ni mogoče doseči uspeha.

*

Pred poroto v Philadelphiji se je moral zagovarjati ugleden bu-tlegar.

Sodnik je dal porotnikom en pint njegove pijače za poskušajo. Porotniki so pokušali emakali z jezikom ter migali z glavami.

Niso se mogli zediniti, kaj da je pravzaprav.

Vsekakor je za dvanajst mož en pint premalo.

Par galon bi ga jim moral dati sodnik.

*

Z brezglavostjo se lahko daleč zaletiš, s pametjo pa nekateri vse življenje ne vedo, kaj početi.

*

Čuj, prijatelj, ali podariš svoji ženi kdaj nakit?

Samo enkrat sem storil to, pa se še zdaj kesam. To je bilo takrat, ko sem ji kupil poročni prstan.

*

Sijajno, dragi mojster, našo Bibi ste naslikali tako lepo, da bi človek mislil, da je živa. Čim skoti mlade, dobite enega mladiča kot poseben honorar. Sicer pa moj mož želi, da bi se dala tudi jaz portretirati pri vas, — je rekla gospa slikarju.

Z največjim veseljem, samo hriz posebnega honorarja seveda.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

NAMIŠLJENA JETIKA

Vozil sem se nekoč z Dunaja za Veliko noč domov. V velikem kupcu nas je demalo troje. Dremala sva prav za prav le jaz in bled sopotnik, s štrlečimi očmi in rdečimi lici, kakor da je pravkar prišel iz kozmetičnega salona. Tretji sopotnik je pa segal v nahrbtnik poleg sebe in pridno nagibal iz zelenke. Po duhu sem sodil, da je bil tropinovec. Molčali smo vso noč. Ko se je začelo pri Brucku ob Muri daniti, je dregnil že precej nadevani sopotnik tovarisa.

— Kmalu pride Gradec, da prestopiva.

Njegov tovaris se je predramil in mu hotel nekaj odgovoriti, toda silen kašelj mu ni dal do sape in besede. Potne srage so mu stopile na čelo. Ko se je vendar izkasiljal, je dvignil robec od ust. Slučajno, menda iz dolgočasia, mi je ušel pogled v isto smer in sem videl krvave madeže na robcu.

Oba sta opazila moj pogled, pa je dejal zdravi:

— Jetiko ima. Obredel je že mnogo zdravnikov, bolezen se pa nič ne meni za njihova zdravila. Sedaj ga peljem v Stainz k Hoellerhansu. Pravijo, da ta vsako jetiko ozdravi. Nič se ni ušil po solah, temveč kuha razne zdravilne rože, kakor so jih kuhali njegovi predniki. Pišč je!

Bolnik je med tem že spet zapil oči in naporno dihal.

Ker imam tam na Gornjem Stajerskem sorodnike, sem se že na prihodnji postaji poslovil in izstopil. Ko sem stopal v jutranjem hladu po širokem drevoredu proti mestu sem obujal spomine na svojo poset pri čudodelnem kmetu Hoellerhansu prejšnjega jeseni.

Ves vlak proti Stainzu je bil poln bolnikov in bolniških kurirjev. Vsakemu je gledala iz žepa v papir zavita steklenica polna rumenkaste tekočine. Navihani Gradčani so krstili te vlake za "Flascherzüge". Ko smo prispili na postajo v Stainz, so stali že pripravljene romarske vozove, ki so nas zategnili do ponosne padarijeve domačije na položnem hričku. Sredi prostorne kmetijske sobe je bilo postavljeno ogromno ognjišče, nad katerim sta visela dva kotliča. Pred njim je stal petdesetletnik v kmetiskem klobuku in zelenem predpasniku in nallival v zelenko kuhovino iz kotličev. Po vrsti so mu dajali pacijenti svoje steklenice, ki jih je padar važno premostril in odgovarjal kakor pri litanijah s pojočim glasom:

— Am Luengeri fehlt!

Z gorkimi trebusastimi zelenkami so se vračale procesije nazaj na vlak. Kdo bi pregovarjal neskočljivemu padarjevemu početju. — Mnogim je osladilo z upanjem zadnje ure in kar je glavno, ceneno je bilo.

— Ves sladke je postal zdravnikov obraz na te njene besede in tudi glas je bil mehek kakor mačja tatica, ko je napisal zdravilo:

Za boleče sklepe
Samo namažite s tem znamenitim starim linimentom
PAIN-EXPELLER

bilo: 10.000 avstrijskih kron ali en naš desetak.

Drugi dan so mi predstavili v družbi mladega zdravnika dr. Arturja Glesshueblerja. Odkod si se pa ti vzel Janko? — se me je razveselil. Bil je namreč moj bivši tovaris z graške univerze, od 1917. se nisva videla, zato sva se imela mnogo pomeniti. Ko sva se zvečer sprehajala mi je povedal, da namočeša že 14 dni odsotnega imenitnega zdravnika za pljučne bolezni dr. Kreuzbruecknerja.

— Petsto bolnikov mi je izročil iz izrecno opombo, da naj lepo zdravim s tem in onim, kakor smo se učili, nikar pa naj nobenega bolnika ne odpuštim zdravega. To bo že sam napravil. Malo čudno se mi je zdelo to naročilo, zato sem pričel natančno preiskovati njegove stare bolnike. Čudi se in strmi, — komaj deset na sto je bilo bolnih.

— Kaj pa ostali? — sem se zavzel.

— Phthisis psychica (namišljena jetika) — se je namuznil tovaris.

— Kako pa gre to? — sem ga radovedno vprašal.

— Takole je delal moj prednik, — mi je zaupal mladi zdravnik. — Prišla je nervozna mlada žena, ki ji je gledalo zdravje iz obraza, n ga prosila, naj ji preišče pljuča, ker se boji jetike, ko se toliko piše o njej! — Danes zjutraj sem zakasljala, — je potožila. — Slabo se pa že dalje časa počutim.

— No ja, no... — je menil moj prednik in pričel obrtavati ženo po prsih. Ko je prišel do nekega mesta pod levo ključnico, je obstal. Potem pa je pazno in prav dolgo trkal z kazalcem na sredinec in plesal okrog tistega mesta. Namršil je obrvi, vzel poslušalo in rekel s temnim glasom:

— Globoko dihati prosim!

— Je že našel nekaj, — se je zgrožila žena in jo je obilil po hrbtu mrzli pot.

— No ja, no... — je odložil zdravnik poslušalo in motril ženo in obliko ter sklenil sam pri sebi: — Boljša blago.

— Gospod zdravnik, za božjo voljo vas prosim, ali se ni prepozno, je komaj spravila iz sebe prepričana "bolnica".

— Ne rečem, da bi se ne dalo pomagati, — je menil važno zdravnik, toda kako dolgo se pa mislite zdraviti?

— Dokler ne bom zdrava, — je začudena odvrnila žena.

— Pred pol letom se ne bodo pozdravila vaša pljuča, je približno odločno besedo zdravnik.

— Se bom pa pol leta zdravila samo, da ozdravim, — je odvrnila žena.

— Imate pa tudi sredstva za to? — je varno potipal po važno plač zdravnik.

— Moj mož je bančni ravatelj v... — je samozavestno zatrdila v odgovor žena.

Ves sladke je postal zdravnikov obraz na te njene besede in tudi glas je bil mehek kakor mačja tatica, ko je napisal zdravilo:

— Uverjen sem, da z uspehom dovršim to sicer res malo težavno nalogo. Po dvakrat na teden boste prihajala, da vas bom imel v stalnem opazovanju.

— Do smrti vam ostanem hvaležna, — je pogledala žena ljubeno svojega dobrotnika in potožila, — žena odšla.

Tovaris je prenehal s pripovedovanjem.

— Kaj je vendar zanimivega na vsem tem, — sem ga začuden vprašal.

— Doslej še nič. Toda čez dva dni sem jo preiskal že jaz in nisem našel niti sence kakšne bolezni na njenih pljučah. Poslal sem jo še na Roentgen, toda tudi tam niso ničesar našli.

— To je vendar navadno sleparstvo, — sem se razsrdil.

— Ne razburjaj se! — me je potrepil po rameh tovaris. — Ta je še posten človek, ki vsaj ne škodi. Poznal sem pa znamenitega zdravnika, ki je zdravega človeka, taliko časa zdravil gori in doli, da se mu je nekega dne izmuznil iz življenja. Je pač smola, kaj hočeš.

Ko sem tisti večer legel spat, sem primerjal padarja Hoellerhansa in zdravnika Kreuzbruecknerja in prišel do prepričanja, da sta oboje delala enako, samo slednjemu je več neslo.

Janko Kač.

DELO STARIH KITAJSKIH INŽENJERJEV

Eden najstarejših spomenikov starokitske inženjerske umetnosti so naprave za namakanje iz reke Min v provinci Šetsvan.

V sivi pradedavini, približno 2000 let pred našim štetjem, je te naprave uredil Li Ping. Pri mestecu Kvan Hsienu so speljali vodo iz struge reke Min in oddvojili njen tok tam, kjer zapušta tibetsko visoko planoto. Umeten je del reko v dva rokava. Zapadni rokav, ki mu pravijo tudi "vnanja voda," teče proti Jangtsekiang in je vse leto plovek za manjše ladje in čolne. Vzhodni rokav, "notranja reka", pa daje potrebno vodo za namakanje. Vodo odvzema Minu poseben žleb, ki je izsiskan v trga skalovje in ki s svojim tesnim prostorom regulira tok na popolnoma naraven način. S tem namakanjem prospera in cvete 4000 četvornih km kitajskega ozemlja.

Naprava je gotovo najboljša, kar ima Kitajska v pogledu tehnike, saj ni dvoma, da se je kitajski zid že davno preživel, medtem ko daje reka Min še danes kakor pred 2000 leti milijonom ljudi kruha in odvrača od njih lakoto, da ne umro od gladi.

PRAVDA ZA 16 OTOKOV

Princesa Dayang, sestra suluškega sultana, je vložila tožbo za povračilo 16 otočcev v Suluškem morju na vzhodni strani britskega Bornea. Otoki so zdaj deloma angleškega deloma ameriškega last in suluški sultan se jim je v pogodbi iz l. 1899. izrečno odrek, s čimer pa se njegova sestra nikakor ne sklada.

DENARNE POŠILJKE

Mi še nad 12 let pošiljamo denar v stari kraj. Za dhanje in lire so sedaj te-le cene:

200 Din .. \$ 4.00	100 Hr \$ 5.50
500 Din .. \$ 9.25	200 Hr \$ 12.50
1.000 Din .. \$ 18.50	500 Hr \$ 25.00
2.000 Din .. \$ 37.00	1.000 Hr \$ 50.00
5.000 Din .. \$ 92.50	2.000 Hr \$ 125.00

Pri večjih zneskih sorazmeren popust. Izplačujemo tudi v U. S. Dollarju in nakazujemo tudi brezovno. Prejemnik dobi denar na svoji pošti brez vsakega odbitka. — Vse pošiljke naslovite na:

LEO ZAKRAJŠEK

General Travel Service

1350 — 2nd Ave., New York, N. Y.

MALO PRIPOROČLJIV OBED

Kakšnih štirideset let je predaval indski fakir Narasinga Sivanu začuden publiku vsakovrstne umetnosti, kakor ležanje na deski, iz katere so štele konice ostrih zobov, prebadanje lastnih podplatov, ne da bi se pri tem pokazala kri, zauživanje steklenih drobcev in smrtonosnih strupov brez vsake škode itd. Skeptiki so menili, da gre za običajne trike in številne zdravniške komisije so skušale te dokazati.

Te dni se je Narasinga sam ponudil, da bo predvajal svoje znanje pred komisijo zdravnikov v Rangoonu, ker je hotel za vselej razpršiti mnenje, da svoje gledalce gojufa. Pred to komisijo je pojedel pest steklenih drobcev, popil merico solitne kisline, ki jo je začel s celim gramom strihnine, ciankalija in žveplene kisline — in je umrl. Zdravniki so izjavili, da je bila to povsem naravna posledica tega čudnega obeda, fakirjev manažer pa trdi, da se Narasinga zaradi pogajanj in pogovora z zdravniško komisijo pred predstavo in utegnil duševno pripraviti za eksperiment in to je povzročilo njegovo smrt. Čitatelj naj se odloči sam, komu hoče verjeti, manažeru ali zdravnikom.

NOVI USPEHI PRSNE KIRURGIJE

Znani berlinski operater dr. Sauerbruch, ravnatelj klinike "Charite" poroča o najnovejših uspehih prsne kirurgije, glede katerih so bili sami kirurgi do zadnjega časa zelo skeptični. Zadnji čas je dosegel rane celovitost v tej pa nozi velik napredek. Posledice te vrste operacij niso le izboljšanje, temveč popolna ozdravljenja. Dr. Sauerbruch lahko pokaže bolnike, katerim je izrezal cele kose pljuč in so potem ozdraveli. Tudi operacije v požiralniku so storile veliki korak naprej in dosegle veliko uspeha.

LEDENE GORE OCROŽAJO PLOVBO

Kapitani mnogih ladij, ki so zadnje dni vozili po severnih vodah Atlantskega oceana, poročajo, da plava proti jugu nad 350 lednih gor, ki so se deloma približale er, po kateri vozijo veliki prekomorniki na 50 km bližine. Zaradi nevarnosti, ki bi utegnla ponoviti nesrečo "Titanica" pred 20 leti, je premaknjen prekomorski promet Amerike in Evrope v naslednjih tednih bolj proti jugu.

Naznanilo in Zahvala

S tužnim srcem poročam sorodnikom prijateljem in znanem, da je umrla dne 9. aprila moja ljubljena žena oz. mati.

FANNIE BARBIŠ rojena Črnetič

Ranjko smo pokopali dne 12. aprila na pokopališču sv. Trojice v Brooklynu.

Predvsem se zahvaljujem ženi sestrji Mary Boštjančič in njenemu možu, ki sta nam toliko pomagala. Zahvaljujem se vsem, ki so me ob teh žalostnih urah tolažili in pomagali, posebno družinam Čekada, Smalla, Sirola in Kos. Nadalje se zahvaljujem za darovane vence družinam Čekada, Smalla, Kos, Sirola in Dubrovic; bratom Joe in Frank Smalla ter Joe in William Udovčić, Joe Kos, Joe Skopac, Marko Santalea in Joe Ruzić. Prav srčna hvala tudi onim, ki so jo nosili oziroma spremlili k večnemu počitku.

... Bodi ti lahka črna zemlja!

Zaljubljeni ostali:
JOHN BARBIŠ, mož
ROSIE, FANNY, TONY in MARY, otroci
MARY BOŠTJANČIČ, sestra v New Yorku; stariši, sestra in trije bratje v stari domovini
New York, 407 W. 18th Street

PESNIK in BANDIT

Spisal

AL. JENNINGS

Pokimal je. Ves tisti nenadni mir, vse tisto vzvišeno, kvišku noseče čuvstvo, ki sem ga bil občutil v prodajalnici, vse to je bilo nenadoma preč. Kaj ne bi šel rajši dalje? Se mar lahko zanesem na te ljudi tu? Nič več se nisem čutil varnega med njimi. Ali jim naj povem, kar se je zgodilo? Človek, ki je na begu, molči kar iz nagona. Nezaupljivost, kakršno poznajo ljudje divjine — to je vse, s čimer se lahko brani in varuje. Ko nisem še ničesar storil, sem razparjal zaupal; zdaj, ko sem bil kriv, se nisem upal nasloniti od njihovo zvestobo.

— Pozdravljen! je zaklical Andy.

— Precej pridem, sem odgovoril in sem svojega konja zapeljal globoko k reki.

— Hočeš kave? — je vprašal Jake.

Jaz sem klavirno šantal. Niso me nadlegovali z vprašanji.

— Meni se zdi, kakor da si stopil v past, je nazadnje rekel Bill.

— Obstreljen sem. Hoteli so me ustreliti. Konju so vamp natrpali s svinčcem. Potem so jo pobrisali. To proklete štacune sem izpraznil, kolikor je bilo.

— Potemtakem ostaneš zdaj pač pri nas?

S tem je Andy smatral stvar za opravljeno.

Njihov tabor je bil skrit v gorah in prav udobno je bil v njem. Jadrovino z nekega starega voza so bili napeli na dva kolica. To je bila streha za kuhinjo. Bill je gnetel kruhke v vreči moke in je znal zgneti toliko testa, da se ostala moka v vreči ni zmohčila.

Ležal sem na tleh zraven ognja. Na drugem bregu reke nasproti nam je sedel nekdo na konju in strmel sem čez.

Andy mu je pokimal. Oni je prišel k nam. Bil je Bob, četrti mož v tolpi.

— Vse je v redu, je dejal. Ob črpalnici se ustavi.

NAPAD NA EKSPRESNI VLAK

— Ob enajstih petindvajset privozi. — Starega bomo morali pripraviti do tega, da nam bo vse zmetal ven.

— A če pri njem ne bo nič, bomo morali med potniki prirediti majhno zbirko.

Sedeli so pod jadrovino in mirne kvi jedli svoje kruhke in se zalivali s svojo "medicino".

Mene je oblivala kurja polt. Moj namen ni bil, da bi se kar precej udeležil roparskega napada na vlak, tukaj pa so sedeli štirje možje in razpravljali o napadu na ekspres s prav takšno samoobsebi umevno ravnodušnostjo kakor skupina borznih spekulantov v Wall Streetu o kakšni dovoljni golufiji. Nervозна groza me je stresla. Zdelo se mi je, da sem svojo usodo malo prenapelo pomešal med usode Andya in njegovih tovarišev. Od teme mi je bilo zoprno težko. Začel sem si prizadevati, da bi našel kakšen izhod.

— Kaj ste suhi? sem jih vprašal. Jaz imam nekaj malega. Približno tri sto sedemindvajset dolarjev. Lahko vam jih odstopim.

Andy je tlesnil s prsti. Drugi se niti zmenili niso za mojo ponudbo. Pet tovarišev — to se jim je zdelo boljše kakor štirje. Jaz sem bil ujet. Naslednjo noč ob enajstih petindvajset bomo izropali ekspresni vlak MKT, ko bo počasi vozil po mostu čez reko Verdigras severno od Muskogee. To križišče je bilo štirideset milj oddaljeno od farne Spike-S.

Proti jutru smo legli.

Jaz sem bil edini, ki ni zatisnil oči. Andy mi je pozneje pripovedoval, da se vseh začetnikov privikar polasča strah. Polagoma sem se počutil malo bolje, ko se je luč prvega dne začela krasti skozi drevesa. Noč je za neodločnega človeka nekaj nenavadno težkega in duševnega.

O napadu nismo več izgubljali besed. Lenarili smo in smo do poznega popoldneva pustili konje pri miru. Jaz kar nisem mogel

dočakati, da bi se že vendar odpravili na pot — hrepenel sem po tem, da bi vso to negotovost že vendar imel za seboj in da bi se boj že začel in končal.

Ob treh popoldne smo se vzpeli na konje in v lagodnem diru odjezili. Spotoma smo počivali zdaj pa zdaj. Konje smo štedili za jezo domov. Bila je tema kakor v rogu, ko smo v gošči razjahali, privezali enega konja k bombaževemu drevesu in vajeji ostalih ovili okrog njegovega sedla. Vse je bilo premišljeno za povratek.

Medtem ko smo ležli po hosti navzdol, se je vame vrnil strah, ki sem ga prestajal prejšnjo noč, in me vsega prevzel še z veliko večjo močjo. Še večje, ki so nam šunele pod nogami, sem se plašil. Vsak trenutek sem pričakoval, da bodo iz teme planili po nas policisti ali razjarjeni državljani. Najbližja hiša je bila pet milj oddaljena od nas in stari mož pri vodni črpalnici je bil edino živo bitje daleč naokrog. Toda suho dražje nam je pokalo pod nogami kakor kres. Hotel sem jih posvariti, naj stopajo previdneje.

Bilo mi je, kakor da vso odgovornost nosim sam na svojih plečih. Vsa stvar se mi je zdel nezadostno pripravljena in zavožena.

— Pa če stari ne bo maral vlaka ustaviti? — sem odložil s svojega srea.

Andy se mi je zasmejal v uho.

— Potem si bodo morali jutri poiskati pač novega človeka za črpalnico, mi je zaupljivo dejal.

To me je presunilo kakor nož. Streljal sem že ljudi, ne da bi imel kakšno posebno jezo nanje. Toda ubijati s hladnim premisslekom, iz trgovskega računa — jaz bi bil tisti hip žrtvoval vse na tem božjem svetu, samo če bi se bil lahko izmuzal iz te zoprne zadeve.

— Kdo ima kakšno vžgalico? — je vprašal Jake s tako vidnim zadovoljstvom, kakor da sedi doma v svoji lastni jedilnici.

— Za božjo voljo, tu vendar ne boste prižgali vžgalice?

Se moj zadržani šepet je votlo odmeval v tišini. Jake je prižgal vžgalico in je s plamenem zakril plamen. Pogledal je na uro: enajst in deset minut, še petnajst minut je do vlaka.

Bilo mi je, kakor da se ogromni železni most seseda in podira, ko sem čisto rahlo in previdno stavil nanj svojo nogo. Visoki nesileci so se kar topili pod menoj. V svoji paniki sem izgubil ravnotežje, zdrnil sem in sem napol padel skozi vrzel v tleh. Andy je z roko segel za menoj in me dvignil kvišku kakor mačka.

NADALJEVANJE SLEDI

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

Naj ljubezen joče

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil I. H.

(Nadaljevanje.)

Bil je vroč dan. Soparica je tiščala pod drevesi. Erik Berger sname čepico in si obriše pot. Razgrel se je pri hoji. Ozre se proti nebu, se je nenadoma potemnilo. Solnce je poslalo še zadnji blede žarek, nato pa je popolnoma izginilo.

Erik ni mogel opaziti, da se bliža nevihta, kajti zaradi visokih dreves ni imel razgleda v daljavo. Skrivnostno šumenje se prične po vejah. Priporibajo in zvijajo se, kot bi nad njimi gospodarila preteča roka. Nato pa zabučijo jezen vihar preko drevesnih vrhov, da ptice plaho sprelete.

— Ne prideva več domov, Diana! — pravi Erik lepi, rjavi lovski psi, ki ga je spremljevala. — Mati bo v skrbeh.

Naglo stopi, da bi vsaj prišel do vojvodove lovske kočice, ki je bila na pol poti do njegove hiše.

Prve debele kaplje prične padati. Žareč blisk švigne in zagrmí, da se mu trese zemlja pod nogami. Ravno pride do kočice, ko se vsejne ploha.

Ključ do kočice je imel vedno pri sebi, da se je vedno mogel prepričati, ako je v koči vse v redu.

Gre okoli kočice proti glavnim vratom, kjer stoji priprosta miza in klop. In na tej klopi sedi pavalosa, belo oblečeno dekle, stisnjena k steni, da se obvaruje plohe, ki jo je vihar nesel pod raztegajeno streho.

Z veseljem lajanjem skoči Diana na deklico. Plameteča vročina se razlije čez Erikov obraz, ko zagleda poznane, o, tako ljubljene oči, ki se mu tako poredno smejejo nasproti.

— Milostljiva gospica! — ječlja Erik.

— Ko sem hodila po gozdu, me je zalotila nevihta, gospod gozdar. Do doma je bilo predalet. Do kočice bi bila mokra v tej tanki obleki in poleg tega imam še tako tanke čevlje.

Juta v potrdilo pokaže majhne noge, ki so ji v prozornih nogavicah tičale v globoko izrezanih čevljičkih. — Od kod pa vi pridete? Ali ste bili pri očetu?

— Prihajam iz revirja, kjer sem posadil nove smreke.

— O, in sedaj tukaj iščete zavetja? Kako naključje!

— Milostljiva gospica, sedaj ste primorani za nekaj časa prenašati moje družbo.

— O, da, to bo zelo težko! — vzdihne Juta. — Skoro nemogoče. — Vidi njegov začuden pogled in se glasno zasmije: — Ali res to mislite, gospod Berger?

Koketno ga pogleda in vroče mu postane pod tem pogledom. Juta vstane, stopi nekoliko naprej, toda dež jo prežene nazaj. Stisne se k vratom kočice in stresse se, ko se ravno zablika.

— Saj imate gotovo ključ, gospod gozdar? — hitro — odprite!

Justa stoji tik njega in opazi, kako se mu roko trese, ko se izogne njenemu pogledu. Juta pa se zadovoljno smeje in je bila hvaležna slučaju, ki ga je sama napol iskala in je bila presrečna, da se ji je pokazal tako udanega.

Stopita čez prag. Težak duh jima udari v nos. Erik široko odpre okno. Juta pa radovedno hodi po sobi.

— To je pa prijetno.

— Ali ima milostljiva gospica kako željo, ali kako naročilo? — vpraša Erik.

— Ali bo nevihta kmalu prenehala? Vedno me je tako strah.

— Nevihta, da! — Dosel nas je samo konec nevihte. Toda dež bo najbrže dalje časa obstal in bova vsled tega prisiljena ostati tukaj do večera, ali pa še dalje, ako mu ne kljubujeva.

Juta položi glavo na stran in ga od strani pogleda.

— Ali bi to bilo tako slabo? Jesti imamo tukaj dovolj.

Erik stisne ustnice in globoko vzdihne. Po kratkem molku, kakor se ne bi zmenil za njeno pripombo reče:

— Mislim, da bo najboljšje, ako grem k vašemu očetu, prinesem deževno mantilo in močne čevlje.

— In pri tem boste sami mokri. Ne, dokler tako dežuje, ne sprejemam vaše viteške ponudbe. — Sploh pa, zakaj stojite med vrati? Pridite vendar bližje in zaprite vrata. Saj je vendar prepil. Juta se nekoliko stresse.

Neprestano šumi dež; pod težo mokrote se šibijo veje. Prijeten in oživljajoč zrak prihaja skozi okno pri katerem stoji Erik — in vendar mu je bilo vroče in nekam čudno pri sren.

Erik ni mogel tako brezskrbno misliti o tem slučajnem svide-nju kot Juta. — Erik, ki se je moral zatajevati, da ni poljubil teh svežih, evetohil dekliskih ust! Blaženost, bi bila zanj, ako bi mogel samo za en utrip sreča to bičje držati na svojih prsih. Saj je bil tudi on samo človek. Človek močnih in strastnih občutkov.

S tesno stisnjenimi usti stoji pri oknu in strmi v gozd in dež. Komaj se zmeni za njeno živo govorjenje. Tedaj pa ga Juta lahno prime za ramo.

— Zakaj tako molčite? Zdi se mi, da vam ni nič kaj po volji, ker morate biti tukaj z menoj. — pravi poredno.

Njegove oči ji vzplame nasproti in zadene jo pogled tako vroč, tako strasten, skoro preteč, da povesi trepalnice. Začuti, da ji sree hitrejšje bije. Sluti, zakaj je bil Erik tako tih in prikrit.

In pomisli na Maska Hladnika — takoj bo predzno skušal poslužiti se te priložnosti. Medtem ko ta tukaj — saj je mogla brati v njegovi duši, videla v njem boj — in bil je zmagovalce. — Tiho stoji tukaj in jo komaj opazi — in vendar je skoro skopnel po njej.

— Gospod gozdar, prišla mi je neka misel, — vzklikne Juta veselo. — Skuhala bom čaj — ali pa grog — saj je vse tukaj.

Odgrne zavese od police, na kateri je stala steklenica ruma, uraka, zavoj čaja, sladkor in skodeljice, krožniki in lonci. Na mali mizici poleg peči je stala pečica na alkohol in steklenica alkohola. Juta že prične vse pripravljati.

— Prosim ne, milostljiva gospica; jaz sem odgovoren za vse to. Juta se mu namuzne.

— Za božjo voljo, ako pa jutri prinesem vse drugo! Malo čaja in ruma — tega ne bo nikdo opazil.

— Tudi tedaj ne. Ne morem dovoliti, da bi kdo vzel tukaj tudi najmanjšo stvar.

— Preveč ste natančni in malenkostni, — pravi jezno Juta.

— Ako s temi besedami označujete zavestno dolžnost in vestnost, potem seveda moram vaše očitaje pokorno sprejeti, — pravi Erik in zmaje za glavo.

Široko odpre vrata in gleda v gozd. Dež je še vedno lil.

Juta se stisne v ozka vrata poleg njega in tudi gleda.

Njeni lasje so božali njegova lica. Čuti njeno mlado telo tik sebe. Tedaj pa naglo stopi za korak naprej in izpostavi čelo, da ga objame hladni veter.

Juta je bila razočarana. Skoraj bi se razleza vsled notranjega nemira. Blizu so ji bile solze. Skrivaj ga opazuje. Kako je bil eleganten in zanimiv v kratki gozdarski uniformi; kako lepe so poteze njegovega obraza.

Tako resen je bil vedno — skoro otožen in vendar ga je tako rada videla smejati se. — Ali ni imela nobene moči nad njim?

Juta postavi stol med vrata, sede navidez brezskrbno, sklene roki na tilniku in prične polglasno peti:

„Teško živi življenje se,
če ne deli trpljenje se;
a slajša radost je sreča,
če srečo si delita dva.“

— Ali tudi vi tako, ne mislite, gospod gozdar! — se prekine in ga poredno pogleda. Nato pa nadaljuje:

„Ljubi moj, ko bi ga imela,
ko bi ga imela...“

Erik se naglo obrne in jo ježno pogleda. Vedel je, da se je zavzela da ga spravi iz ravnotežja. Zmerja samega sebe kot največjega noreca, ker ni zgrabil priložnosti za lase. Toda njegov ponos mu je to branil — in Juta je bila lahkomisljena bitje in ji je delalo veselje, ako je mogla koga mučiti.

(Dalje prihoduje.)

VOJNA TEHNIKA V ŽIVALSKEM SVETU

Pri proučevanju živalskega sveta nam padejo v oči številne metode rafinirane vojne tehnike, ki si jih je človeštvo uveljavilo pred kratkim, dočim obstajajo med živalmi že milijonletja.

Pri tem nam ni treba govoriti o preprostih živalskih orožjih, kakršna so zobje, kremplji, rogovi itd.

Ta orožja predstavljajo početno stopnjo vojne tehnike, živali pa poznajo še vse kaj drugega.

Neka majhna avstralska riba „izstreljuje“ vodne kaplje z veliko spretnostjo na žuželke, ki sedijo na vodnih rastlinah nad gladino. Zadržeta žuželka se prekucne v vodo, kjer jo že čaka požrešen gobec.

Neki mehkužci in vodni črvi proizvajajo z gibanjem tipalk vrtnice, ki dovažajo drobne žuželke direktno v njih žrelo. Brez te sposobnosti bi morale školjke, ki se ne premaknejo z mesta, poginiti od gladi.

Veliki afriški jež ima telo pokrito z nekakšnim oklopom iz trdnih bodic. S stiskom misli po načinu, ki se sklada popolnoma z mehanizmo proceduro pri izstreljevanju min, zažene žival bodice iz svojega telesa v nasprotnika in ga težko rani. Neka kušarica iz Mehike se brani sovražnikom s curki lastne krvi, neka afriška kača, ki je sorodna indski kobri, izstreljuje na sovražnika strupeno tekočino, ki povzroča nevarna vnetja, pri čemer meri najbolj v oči.

To posega že v metode moderne plinske vojne. Neki keber, ki ga imenujejo „bombardir“, predeluje v svojih žlezah neko strupeno kislino pri napadu ali obrambi ovije z oblakom te kisline sovražnika, ki mu povzroča težke opekline.

Skunk, ki je znan po svojem kožu, se poslužuje isto tako neke tekočine, ki zelo smrdi in učinkuje kakor napad s strupenim plinom.

Maskiranje je razmeroma nova pridobitev vojne tehnike, živali pa so ga poznale že milijone in milijone let pred človekom. Sivomodri uniformi modernih vojsk, ki naj jih na bojnem polju kolikor toliko zakrije sovražnikom očem, ustrezajo mimikri, prilagodenje živalske barve okolici, v kateri živi. Puščane živali so rumene barve, polarni bele, tiger je lisast, kar ga najbolje skriva drugim očem v njegovi džungli. Eden največjih umetnikov v spreminjanju barve je strašna hobotnica v Indskem oceanu. Ta polip je po potrebi in v hipu temnordeč, svetlordeč, rožnat, zelen, siv itd. Rafinirano orožje ima zverina razen v tipalkah tudi v nekakšnem lijaku, s katerim brizga vodne curke. V telesu nosi še vroče, iz katere zlije lahko cele toke črne tekočine, ki jo skriva sovražnikom in žrtvam — moderna umetna megla! Isto orožje ima tudi običajna sipa.

Vojna tehnika v živalskem kraljestvu je torej precej pestra in „napredna“, kakor kaže ta površni pregled. Seveda rabi le osebni obrambi in napadom poedinih eksemplarjev. Vendar poznajo živali tudi organizirano vojno po določenem načrtu, kakor nas uči pri mer mravelj.

SVETOVNA PISAVA IDEJ

Praški učenjak dr. Sommer-Batek je sestavil univerzalno pisavo, ki naj po njegovem naziranju postane most sporazuma med vsemi narodi sveta. Svojo pisavo imenuje „neoglif“. To pa niso pisava v tradicionalnem pomenu besede, ampak predstavljale misli, ne pa črk ali zlogov.

Zastopnikom tiska je dal dr. Sommer-Batek pojasnila, kakšen smoter je zasledoval pri sestavljanju svoje miselne pisave. Pred oči mu je lebdela popularizacija znanosti. To naj bi pospeševala evbiotika in evneotika, nauk o pravilnem mišljenju.

K vsakemu pravemu življenju spada v prvi vrsti pravilno mišljenje. Na podlagi tega načela bi se življenjski načrt lahko zgradil na znanstveni podlagi. Znanost se poslužuje za naznačevanje svojih pojmov simbolov. Na podoben način bi rad uvedel dr. Sommer-Batek simbole v splošno sporazumevanje med ljudmi, in v ta namen naj bi rabili neoglifi, ki bi bil nekakšna skupna podlaga mednarodnega sporazumevanja v znanstvenih in praktičnih stvareh.

Prof. Sommer-Batek sodi, da je zelo negospodarsko, če govore narodi toliko jezikov. Z umetnimi jeziki je bil storjen v tem pogledu precejšen korak naprej, ampak tudi to sredstvo ne zadošča po njegovem naziranju, da bi se narodi sporazumeli med seboj. Njegovo stališče temelji na načelu, da si je vsaka znanstvena panoga ustvarila simbole, ki tvorijo njen strokovni slovar. Pomislmo samo na zemljevide, na kemične znake itd.

Začetek je črtati in določiti končno 360 znakov, ki popolnoma zadoščajo za „svetovni jezik“ brez besed. Nekatera simbolična znamenja uporablja dr. Sommer-Batek po večkrat za razna tolmačenja, ki dobe v posebnih zvezah drugačen pomen. Doktor bo zdaj natisnil svoj mednarodni slovar in upa, da bo s tem storil zblizanju med narodi neprecenljivo uslugo.

SHIPPING NEWS

21. aprila: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg
22. aprila: France, Havre, Cherbourg
23. aprila: Cleveland, Hamburg, Cherbourg, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
27. aprila: Aquitania, Cherbourg
28. aprila: Hamburg, Hamburg, Cherbourg
29. aprila: Columbus, Cherbourg, Bremen, Hamburg, Cherbourg, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
30. aprila: Ile de France, Havre, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
4. maja: Berengaria, Cherbourg
5. maja: Bremen, Cherbourg, Bremen, Deutschland, Cherbourg, Hamburg
6. maja: Olympic, Cherbourg
7. maja: Mauretania, Cherbourg, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
12. maja: Europa, Cherbourg, Bremen, New York, Cherbourg, Hamburg
14. maja: Paris, Havre, Aquitania, Cherbourg, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
16. maja: Baltimore, Cherbourg, Hamburg, Majestic, Cherbourg
17. maja: Columbus, Cherbourg, Bremen, Vulcania, Dubrovnik, Trst

19. maja: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg
20. maja: Homerica, Cherbourg
21. maja: Bremen, Cherbourg, Bremen, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
25. maja: Berengaria, Cherbourg
26. maja: Hamburg, Cherbourg, Hamburg
27. maja: France, Havre, Olympic, Cherbourg
28. maja: Europa, Cherbourg, Bremen, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
St. Louis, Cherbourg, Hamburg

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

z velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

150 strani
dobrega čtiva

Cena 50 centov

Ni še prepozno, da
dobite Vaš izvod
Koledarja za 1932.

Pošljite naročilo še danes na

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street New York

VEMO, DA BOSTE ZADOVOLJNI

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI

Splošna Knjižnica:
(Nadaljevanje.)

Št. 24. (E. L. Bulwer) Poslednji dnevi Pompejev, I. del, 355 str., broš.	90
Št. 25. Poslednji dnevi Pompeja, II. del	90
Št. 26. (L. Andrejev) Črne mase, poslov. Josip Vidmar, 82 str., broš.	35
Št. 27. (Fran Erjavec) Brezposelnost in problemi skrbstva za brezposelne, 80 str., broš.	35
Št. 29. Tarzan sin opic	90
Tarzan sin opic, trdo vez.	120
Št. 31. Roka roko	25
Št. 32. Živeti	25
Št. 33. (Gaj Salustij Krispi) Vojna z Jugurto, poslov. Ant. Dokler, 123 strani, broš.	50
Št. 36. (Ksaver Meško) Listki, 144 strani	65
Št. 37. Domače živali	30
Št. 38. Tarzan in svet	1.
Št. 39. La Boheme	90
Št. 47. Misterij duše	1.
Št. 48. Tarzanove živali	90
Št. 49. Tarzanov sin, trd vez.	120
Št. 50. Sika De Graye	120
Št. 51. Slov. balade in romance	30
Št. 54. V metcu	1.
Št. 55. Namisljeni bolnik	50
Št. 56. To in onkraj Sotle	30
Št. 57. Tarzanova mladost, trd vez	120
Št. 58. Glad (Hamsun)	90
Št. 59. (Dostojevski) Zapiski iz mrtevga doma, I. del	1.
Št. 60. (Dostojevski) Zapiski iz mrtevga doma, II. del	1.
Št. 61. (Golar) Bratje in sestre	75
Št. 62. Idijot, I. del (Dostojevski)	90
Št. 63. Idijot, II. del	90
Št. 64. Idijot, III. del	90
Št. 65. Idijot, IV. del	90
Vsi 4 deli	325
Št. 66. Kamela, skazi uho siran-ke, veseloigra	45
Slovenski pisatelji II. sv.:	
Potrpana povest, Moravsko sli-ke, Vojvoda Pero i Perica, Čr-tice	250
Tigrani zobje	1.
Tik za fronte	70

Tatič. (Bevk), trd. vez.	75
Tri indijske povesti	30
Tunel, s.e. roman	120
Trenutki oddih	50
Turki pred Dunajem	30
Tri legende o razpetu, trd. vez.	65
Tri rože	50
Tisoč in ena noč:	
I. zvezek	130
II. zvezek	140
III. zvezek	150
3 KNJIGE SKUPAJ	375
Tisoč in ena noč (Rape)	1.
V krempljih inkvizicije	130
V robitvu (Matičič)	125
V gorskem zakotju	35
V oklopniku okrog sveta:	
1. del	90
2. del	90
OBA SKUPAJ	180
Veliki inkvizitor	1.
Vera (Waldova), broš.	35
Vojaka na Balkanu, s slikami	25
Vrionar. (Rabindranath Tagore), trdo vezano	75
broširano	60
Volk spokornik in druge povesti	1.
trd. vezano	125
Višnjega repalica, roman, 2 knjigi	130
Vojni, mir ali poganstvo, I. zv.	35
V pustiv je Sja, III. zv.	35
Valentin Vodnika izbrani spisi	30
Vodnik svojemu narodu	25
Vodnikova pratika I. 1927	50
Vodnikova pratika I. 1928	50
Vodniki in prepovedi	60
Zmisljati smrti	60
Zadnje dni neurečnega kralja	60
Za krobom, povest	35
Zadnja kmetička vojaka	75
Zadnja pravda, vez.	70
Zgodovina o nevidnem človeku	35
Zmaj iz Bornea	70
Zivljenje slov. trpina, izbrani spisi Aleševca, 3. zv. skupaj	150
Zlatokopi	20
Zemni zaje Kaprnelo	45
Zlata vas	30
Zmote in hane gdi. Parle	45

Zbirka narodnih pripovedk:

I. del	40
II. del	40
Znamenje štirih (Doyle)	50
Zgodovinske anekdote	30
Z ognjem in mečem	3.
Zločin in kazen:	
I. in II. zvezek	1.
vezana	125
Zgodbe Napoleonovega huzarja	60
vezana	80
Zgodbe zdravnik Muznika	70
Zlati pantar	90

ZBIRKA SLOVENSKE POVESTI

1. zv. Vojnomir ali poganstvo	35
2. zv. Hudo brezno	35
3. zv. Vesle povesti	35
4. zv. Povesti in slike	35
5. zv. Študent naj bo. — Naš vsak-danji kruh	35

SPISI ZA MLADINO

(GANGL.)	
3. zv. trdo vezano, Vsebuje 12 po-vesti	50
4. zv. trdo vezano, Vsebuje 8 po-vesti	50
5. zv. trdo vezano, Vinski brat	50
6. zv. trdo vezano, Vsebuje 16 po-vesti	50

IGRE

Beneški trgovci, Igrakar v 3. dejanju	60
Cyran de Bergerac, Herčina kome-dija v petih dejanjih, Trdo ve-zano	170
Edela, drama v 4. dej.	70
Gospa z marja, 5. dej.	65
Lokalna železnica, 3. dej.	50
Marta, Semjen v Richmondu, 4. dejanja	30
Ob vojski, Igrakar v štirih slikah	30
Tončkovske sajne na Miklavjev ve-čer, Mladinska igra s petjem v 3. dejanjih	60
R. U. R. Drama v 3. dejanjih s predigro, (Čapek), vez.	45
Revizor, 5. dejanj, trd. vezano	75
Veselnja Desetih, trd. vez.	150

Vsakovrstne
KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Telephone: CHELSEA 3373

POPOLEN CENIK JE PRIOBČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN